

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 150

гр. София, 18.01.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Членове: Георги Иванов
Димитър Мирчев

като разгледа докладваното от Камелия Първанова Въззивно частно гражданско дело № 20221000503135 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.274 ГПК.

Образувано е по частна жалба с вх.№ 53109/22.08.2022г от Н. Р. С. с ЕГН *****, чрез адв.А. Д. от САК, срещу определение № 7874/15.08.2022г по гр.д.№ 12340/2021г. по описа на СГС, I-15 с-в, в частта му, с която е оставена без уважение молбата за присъждане на разноси за разликата до пълния претендиран размер от 4 000лв., за разликата от 600лв. до 4 000лв., с доводи, че е недопустимо, неправилно и незаконосъобразно. Възражава срещу приетото от съда, че основание за връщане на исковата молба е бездействието на ищцовата страна да уточни стойността на завещаното имущество, предмет на нотариално завещание от 11.08.2015г на И. С. и, че следва да се съобрази наведеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение по кумулативно съединените искове с правно основание чл.42, б. „б”, предл. 1 ЗН вр. с чл. 24, ал.2, изр.2 от ЗН следва да се определи в общ размер на 600лв.

Излага доводи, че ищцата В. Б. е направила възражение за прекомерност, което е преклудирано, тъй като е наведено с отговора по молбата по чл.248 ГПК, а по делото е било проведено първо съдебно заседание, в което е можела да направи възражение за прекомерност. СГС не е посочил колко обективно съединени искове са предявени, каква е цената им, не е определен какъв размер е минималното адвокатско възнаграждение. Поддържа, че са предявени от В. Ц. Б. срещу Н. Р. С. иск с правно основание чл.42, б. „б”, предл.1 ЗН, вр. с чл.24, ал.2, изр.1 ЗН за прогласяване нищожност на нотариално завещание №2, том 1, рег. № 4902, дело №8/2015г по описа на нотариус А. Д., поради липса на изразена воля от завещателя И. Ц. С. да се разпорежи с имуществото си за след смъртта си, в полза на лицето, посочено в завещанието, обективно кумулативно съединен иск с правно основание чл.42, б.„б”, предл.1 ЗН, вр. с чл. 24, ал.2, изр.2 ЗН за прогласяване на нищожност на нотариално завещание №2, том 1, рег. № 4902, дело №8/2015г по описа на нотариус А. Д.,

поради липса на форма-непосочване на мястото на съставяне на завещанието, евентуално съединен иск с правно основание чл.43 ал.1, б."а" от ЗН за унищожаване на нотариално завещание №2, том 1, рег. № 4902, дело №8/2015г по описа на нотариус А. Д., тъй като към 11.08.2015г И. Ц. С. не е бил способен да завещава, по всеки от които се дължи отделно адвокатско възнаграждение е в размер на 8 643.13лв., а за трите иска -25 929.39лв. Поддържа, че като процесуален представител на Н. С. е извършил голям брой процесуални действия, делото е с изключителна фактическа и правна сложност. Претендира да се отмени обжалваното определение в частта му, с която е оставена без уважение молбата за присъждане на разноски за разликата до пълния предявен размер от 600лв. до 4 000лв., както и да се присъдят разноски за производството пред въззивната инстанция.

Ответната страна-В. Ц. Б., чрез адв.П.И. от САК, е оспорила частната жалба. Оспорва доводите, че възражението за прекомерност е преклудирано, тъй като когато искането по чл.78, ал.5 ГПК се прави в отговор на молба по чл.248 ГПК за допълване или изменение на решението в частта за разноските, то е своевременно. Сроковете по чл.80 ГПК не се прилагат, когато страната, поради развитието на процеса, не е могла да вземе участие в него. Сочи, че предявените в производството искове са при условията на евентуалност и за тях не се предвижда отделна държавна такса и адвокатско възнаграждение. Излага доводи, че претендираното адвокатско възнаграждение е прекомерно, тъй като извършените процесуални действия от процесуалния представител на ответника до датата на прекратяването на същото се изразяват в извършване само на едно единствено процесуално действие-подаване на отговор на жалбата.

Частната жалба е подадена на 22.08.2022г, а жалбоподателят е бил уведомен на 17.08.2022г за постановеното определение, поради което жалбата е допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Производството по делото е било образувано пред СРС, който с определение е изпратил същото по подсъдност на СГС. Предявен е главен иск с правно основание чл.42, б."б", предл.1 ЗН вр. с чл.24, ал.2, изр. 1 ЗН и чл.24, ал.2, изр.2 ЗН и евентуален иск с правно основание чл.43, ал.1, б."а" ЗН.

С разпореждане № 7826/22.12.2021г е оставена без движение исковата молба, по която е образувано гр.д.№ 12340/2021г на СГС, като е указано на ищцата в едноседмичен срок да посочи всички недвижими имоти, движими вещи и влогове, които се твърди да съставляват завещаното имущество. След продължаване на срока за отстраняване на нередовностите на исковата молба, с разпореждане е направено искане за уточняване на наследствените имоти и представяне на данъчна оценка към 2016г по отношение на недвижимите имоти.

Индивидуализация на имотите е направена от ответника в молба от 26.06.2018г, която не следва да се съобразява, тъй като твърденията в исковата молба и отстраняване на нередовностите ѝ следва да се направят от ищеца.

С разпореждане № 8041/24.05.2022г СГС е върнал искова молба и е прекратил

производството по гр.д.№ 12340/2021г на СГС, препратено по подсъдност на СРС, като основание за връщането е бездействието на ищцовата страна да уточни стойността на завещаното имущество, предмет на нотариално завещание от 11.08.2015г на И. С..

След прекратяване на производството по молба с вх. № 28962/21.06.2022г на Н. Р. С. за присъждане на разноски, съдът се е произнесъл с обжалваното определение № 8984/15.08.2022г, с което е осъдил на основание чл.78, ал.4 вр. с ал.8 ГПК В. Ц. Б. да заплати на Н. Р. С. разноски за първоинстанционното разглеждане на делото в размер на 600лв., като е оставил без уважение молбата за разликата до пълния претендиран размер от 4 000лв.

С оглед на установената фактическа обстановка, въззивният съд приема от правна страна следното:

Съгласно чл.78, ал.4 ГПК ответникът има право да иска заплащането на извършените от него разноски, включително тези за адвокатско възнаграждение при прекратяване на производството по делото. След като ответникът е получил препис от исковата молба и е направил разноски, за да подаде отговор по чл.131 ГПК, след което производството е прекратено, за него възниква правото да му бъдат присъдени.

При присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение следва да се съобрази, че е релевирано надлежно възражение по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на същото в срок, а именно след уведомяване на страната за постановеното определение за прекратяване на производството и подаване на молба по чл.248 ГПК. Възраженията, че същото е преклудирано е неоснователно, тъй като след прекратяване на производството и подаване на молба по чл.248 ГПК, по която съдът се произнася в закрито съдебно заседание, е допустимо с отговора на същата да се направи възражението.

Процесуалният представител на ответника е подал отговор на исковата молба по реда на чл.131 ГПК пред СРС, молби от 26.06.2018г., явил се е в съдебно заседание на 26.06.2018г пред СРС за извършване на процесуални действия, отговор по частна жалба срещу определение за прекратяване по гр.д.№ 13969/2016г на СРС. Уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение от ответника е в размер на 4 000лв.

Производството по делото по исковите претенции по чл.42 ЗН е прекратено поради неотстраняване на нередовностите на същите-непосочване на наследствените имоти и представяне на данъчни оценки към 2016г, поради което не е уточнена и цената на исковите претенции. Индивидуализация на имотите е направена от ответника в молба от 26.06.2018г, която не следва да се съобразява, тъй като твърденията в исковата молба и отстраняване на нередовностите ѝ следва да се направят от ищеца. Поради това възраженията в частната жалба, че адвокатското възнаграждение следва да се съобрази с цената на исковите е неоснователно. С оглед на извършените процесуални действия от процесуалния представител на ответника следва да се определи възнаграждение в размер на 600лв., при отчитане на направеното възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 ГПК.

Поради изложените съображения частната жалба се явява неоснователна и следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба с вх.№ 53109/22.08.2022г от Н. Р. С. с ЕГН *****, чрез адв.А. Д. от САК, срещу определение № 7874/15.08.2022г по гр.д.№ 12340/2021г. по описа на СГС, I-15 с-в, в частта му, с която е оставена без уважение молбата за присъждане на разноси за разликата до пълния претендиран размер от 4 000лв., за разликата от 600лв. до 4 000лв.

В необжалваната му част определението е влязло в сила.

Определението може да се обжалва с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБългария при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____